

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3654/2531

นาย สุจิน กิจไพบูลย์โจทก์ กรมสรรพากร กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.รัชฎากร มาตรา 42

ย่อ / หลักกฎหมาย

บิดาของโจทก์เช่าตึกแถวจากผู้ให้เช่า ต่อมาโจทก์ได้รับโอนสิทธิการเช่าต่อจากบิดาซึ่งถึงแก่กรรมแล้ว โจทก์โอนสิทธิการเช่านี้ให้แก่ธนาคารโดยได้เงินตอบแทน 2,000,000 บาท ในประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่า สิทธิการเช่าตึกแถวพิพาทนี้เป็นทรัพย์สินมรดกหรือไม่ ภาระการพิสูจน์ตกแก่โจทก์เมื่อโจทก์มิได้ระบุพยานภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด และไม่ได้รับอนุญาตจากศาลให้ระบุพยานได้ โจทก์จึงไม่มีสิทธินำพยานเข้าสืบ ซึ่งหมายความว่าโจทก์ไม่สามารถนำสืบให้เห็นได้ตามข้ออ้างที่ว่าสิทธิการเช่าตึกแถวพิพาทเป็นทรัพย์สินมรดก เช่นนี้ การโอนสิทธิการเช่าตึกแถวพิพาทของโจทก์จึงฟังมิได้ว่าเป็นการโอนทรัพย์สินที่ได้มาโดยทางมรดกและมีได้มุ่งในทางการค้าหรือหากำไร ดังนั้นโจทก์จึงไม่ได้รับยกเว้นไม่ต้องนำเงินค่าตอบแทนจำนวน 2,000,000 บาท มาคำนวณภาษีเงินได้ตามประมวลรัษฎากร มาตรา 42(9) ที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้เพิกถอนการประเมินและคำวินิจฉัยอุทธรณ์ จำเลยให้การว่า การประเมินภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของเจ้าพนักงานของจำเลยที่ 1 และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของจำเลยที่ 2 ที่ 3 ที่ 4 ชอบด้วยกฎหมายแล้ว โจทก์มิได้ยื่นบัญชีระบุพยานก่อนวันชี้สองสถานไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน จึงไม่มีสิทธินำพยานเข้าสืบ ศาลภาษีอากรกลางพิพากษายกฟ้อง โจทก์อุทธรณ์ต่อศาลฎีกาศาลฎีกาแผนกคดีภาษีอากรวินิจฉัยว่า "ประเด็นข้อพิพาทแห่งคดีคงเหลืออยู่ว่า การประเมินของเจ้าพนักงานประเมินของจำเลยที่ 1 และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของจำเลยที่ 2 ที่ 3 ที่ 4 ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับรายได้ซึ่งเป็นเงินค่าตอบแทนจากการโอนสิทธิการเช่าตึกแถว 2,000,000 บาทที่โจทก์ได้รับจากธนาคารออมสินนั้น เป็นการชอบหรือไม่ โจทก์อ้างว่า โจทก์ได้รับโอนสิทธิการเช่าดังกล่าวมาจากนายดิศ กิจไพบูลย์ บิดาโจทก์ จึงเป็นการได้มาโดยทางมรดกและมีได้มุ่งในทางการค้าหรือหากำไร สิทธิการเช่าตึกแถวเป็นทรัพย์สินอย่างหนึ่งของโจทก์ตามกฎหมาย โจทก์โอนสิทธิการเช่าตึกนั้นให้แก่ธนาคารออมสินโดยได้รับเงินค่าตอบแทน 2,000,000 บาท จึงเป็นการขายสิทธิการเช่าอันเป็นทรัพย์สินของโจทก์ โดยมีได้มุ่งในทางการค้าหรือหากำไร และข้อเท็จจริงที่จำเลยรับแล้วได้ความว่าโจทก์ได้แจ้งขอยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีเงินได้ในแบบยื่นรายการแสดงภาษีเงินได้ประจำปี พ.ศ. 2524 แล้ว ส่วนจำเลยต่อสู้ว่าสิทธิการเช่าดังกล่าวเป็นสิทธิเฉพาะตัวของนายดิศผู้ตาย มิใช่เป็นทรัพย์สินมรดกของผู้ตายดังนั้นการที่โจทก์โอนสิทธิการเช่าให้ธนาคารออมสิน จึงมิใช่เป็นการโอนทรัพย์สินมรดก เงินค่าตอบแทนที่โจทก์ได้รับจึงมิได้รับยกเว้นไม่ต้องนำมาคำนวณภาษีเงินได้ตามมาตรา 42(9) แห่งประมวลรัษฎากร แต่เงินจำนวนดังกล่าวเป็นเงินได้อันเนื่องมาจากการโอนสิทธิเช่นเดียวกับสิทธิอย่างอื่นตามความหมายในมาตรา 40(3) แห่งประมวลรัษฎากร เช่นนี้ ข้อเท็จจริงสำคัญแห่งคดีในประการแรกที่จะต้องวินิจฉัยจึงมีว่า สิทธิการเช่าตึกแถวพิพาทนี้เป็นทรัพย์สินมรดกหรือไม่ ซึ่งคู่ความจะต้องนำสืบให้เห็นตามข้ออ้างและข้อเถียงของตนเสียก่อน คดีนี้ภาระการพิสูจน์ตกแก่โจทก์แต่โจทก์มิได้ระบุพยานภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้ และไม่ได้รับอนุญาตจาก

ศาลให้ระบุงุยานได้ โจทก์จึงไม่มีสิทธินำพยานเข้าสืบซึ่งหมายความว่าโจทก์ไม่สามารถนำสืบให้เห็นได้ตามข้ออ้างที่ว่าสิทธิการเช่าตึกแถวพิพาทเป็นทรัพย์สินมรดก เช่นนี้ การโอนสิทธิการเช่าตึกแถวพิพาทของโจทก์จึงพึงมิได้ว่าเป็นการโอนทรัพย์สินที่ได้มาโดยทางมรดก และมีได้มุ่งในทางการค้าหรือหากำไร ดังนั้นแม้โจทก์จะได้แจ้งขอยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีเงินได้ในแบบยื่นรายการแสดงภาษีเงินได้ไว้ ก็หาทำให้โจทก์ได้รับยกเว้นไม่ต้องนำค่าตอบแทนจำนวน 2,000,000 บาทที่โจทก์ได้รับเนื่องในการโอนสิทธิการเช่านั้นมาคำนวณภาษีเงินได้ตามมาตรา 42(9) แห่งประมวลรัษฎากรที่บังคับใช้ในขณะนั้นไม่ การประเมินของเจ้าพนักงานประเมินของจำเลยที่ 1 และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของจำเลยที่ 2 ที่ 3 และที่ 4 จึงชอบแล้ว"พิพากษายืน

องค์คณะ

ประวิทย์ ขัมภรัตน์ · วิฑูรย์ ตั้งตรงจิตร · ปิ่นทิพย์ สุจริตกุล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/3654/2531>